

Frank Trần: Trích Đoạn

Một Ô Dịch Thân Cộng Đang Chuẩn Bị Bộc Phát

Luật Sư Nguyễn Quốc Lân

Trong ngày đầu bị giam lỏng ở nhà để tránh dịch cúm, tôi có cơ hội đọc qua bài “*Tâm tình của một trí thức Việt tại Bolsa!*” của ÚCV Frank Trần, đang tranh cử vào chức vụ nghị viên trong cuộc bầu cử bãi nhiệm hiện nay tại Westminster. Đây là một tựa đề hơi kỳ lạ vì người trí thức thực sự không bao giờ tự vỗ ngực mình là trí thức.

Trong số các úcv tham dự và cổ võ cho cuộc bầu cử bãi nhiệm hiện nay, Frank Trần là một nhân vật âm ỉ và ồn ào nhất vì anh ta biết đọc, biết viết, dám nói, và theo sau vụ cãi cọ về việc phá hoại bảng tranh cử và ăn cắp cọc cấm bảng của nhóm vận động chống bãi nhiệm, tôi coi nhân vật này có thêm một biệt tài là dám làm. Anh ta dám ngậm máu phun người trên Youtube và giữa khu phố Bolsa. Xin xem bản lên tiếng của Ban Vận Động Chống Bãi Nhiệm về vấn đề phá hoại bảng tranh cử và ăn cắp vật dụng cấm bảng hiệu của úcv Frank Trần <https://www.facebook.com/LanQuocNguyen/posts/3293500887331470>

Hơn nữa, úcv Frank Trần lại còn được sự hỗ trợ của hầu hết các úcv tham gia bãi nhiệm hay các nhân vật hỗ trợ bầu cử bãi nhiệm trong cộng đồng như NV Phát Bùi, NV Tài Đỗ, ông Phạm Kim Long, ông Khải Đào, v.v.. và họ còn quay quần tổ chức tiệc gây quỹ và họp báo chung với nhau. ÚCV Frank Trần là thực chất của nhóm vận động bãi nhiệm hiện nay.

Bài viết dài 10 trang, đọc sơ qua có vẻ như là bản cương lĩnh chính trị của một ứng cử viên. Nguyên văn của bài viết này có thể được tìm thấy ở nơi đây <https://sucmanhcongdong.net/132/3133-tam-tinh-cua-mot-tri-thuc-viet-tai-bolsa.html> Bài viết có nhiều tư tưởng hơi táo bạo cho một người Việt Nam tại hải ngoại. Đây là những tư tưởng lý tưởng nhất và thích hợp nhất cho những thành phần như ông Tỷ Phú Hoàng Kiều hay CSVN. Đại khái những tư tưởng cũng chỉ qui về một điểm chính là chống cộng là lỗi thời và vô ích và mọi người nên chấp nhận thực tế hôm nay để dốc tâm vào mục tiêu hoà

hợp hòa giải dân tộc.

Trong cộng đồng Việt Nam gần 45 năm qua đã từng có vài người mang tư tưởng đó. Tuy nhiên chưa có ai mang tư tưởng đó mà lại có nhiều tiền hay sinh hoạt công khai trong cộng đồng. Nếu Frank Trần cộng tác với Tỷ Phú Hoàng Kiều thì đó là một kết hợp rất nguy hiểm, giống như hiện tượng chúng ta đang thấy trong sự điên rồ của ông Tỷ Phú Hoàng Kiều trong các xáo trộn trong sinh hoạt cộng đồng như hiện nay. Nếu chẳng may, ông Frank Trần được rơi vào trong một vai trò dân cử hay lãnh đạo cộng đồng thì coi như chính nghĩa quốc gia và căn cước của cộng đồng tỵ nạn Việt Nam sẽ không còn gì hết. Lúc đó, sự xáo trộn trong cộng đồng còn nghiêm trọng hơn cả chúng ta đang chứng kiến hiện nay trong khu Little Saigon.

Tôi xin được trích nguyên văn nhiều đoạn trong bài cương lĩnh chính trị của ông Frank Trần để cộng đồng có thể hiểu rõ hơn về tư tưởng của nhân vật này. Các đoạn được trích nguyên văn và không thay đổi để độc giả tiện tìm hiểu.

Nghị Quyết 36 có cái gì đâu mà ghê gớm!

Trong bài viết dài 10 trang này, ông Frank Trần đã dành ra gần trọn trang mở đầu để biện minh, vinh danh và giải thích về Tỷ Phú Hoàng Kiều. Đây có thể là lối đạo nhạc vào đề và chào hàng đề “*cho tôi xin một ít tiền*” của một nhân vận đang chấp chững bon chen vào lãnh vực chính trị. Ngay sau đó là ông Frank Trần vô đề ngay:

“Mấy năm qua, và nhất là mấy bữa nay Ls. Nguyễn Quốc Lân với 13, 14 “Lá Thư Cây Đứng Không Tiền Trả” nhắc hoài Nghị Quyết 36. Có cái gì đâu gì mà ghê gớm, chỉ là một cái chủ trương “hoà-hợp, hoà-giải, dân-tộc”. Nhưng đám hận thù thiên cận thì lại xuyên tạc còn ghê hơn Cộng Sản... Các bác trước năm 1975 đã bị gạt bởi cụm từ “hòa hợp, hòa giải” (vì lúc đó chưa có internet), nên đâm ra cho nó là xấu, là âm mưu của Cộng Sản. Bây giờ là 2020, thời đại @ “Thiên Lý Nhân” rồi, có cái gì mà phải cứ ám ảnh nỗi sợ trong quá khứ. Cứ để cho đám trẻ hậu duệ nó “tung chưởng” 😊, không đẹp không ăn tiền. Chồng chúng nó làm gì? Nếu lỡ có lộn vài “chiêu”, thì rút kinh nghiệm rồi làm lại, cứ xúm vào “chụp mũ” làm mất nhuệ khí con em.

Rất nhiều người Việt ở hải ngoại coi những người “VNCH” mà chống cộng ở Bolsa là một thứ cổ hủ, lạc hậu và ấu trĩ không khác gì Cộng Sản... Thậm chí còn thua Cộng Sản về tư duy.”

Đoạn văn này thực sự đi ngược lại với suy nghĩ chung của cộng đồng tỵ nạn Việt Nam tại hải ngoại. Theo tư tưởng này, khái niệm “hòa hợp hòa giải” hay “cộng sản” không có gì là ghê gớm hết, chuyện ngày xưa khác với chuyện ngày nay và người tỵ nạn Việt Nam không nên bị ám ảnh với “nỗi sợ trong quá khứ.” Suy nghĩ này cũng tương tự như các người khác vận động cho cuộc bầu cử

bãi nhiệm hiện nay, như NV Tài Đỗ hay ông Tỷ Phú Hoàng Kiều, đó là thể hiện tinh thần chống cộng chỉ là một hình thức mị dân để kiếm phiếu mà thôi. Nói một cách bình dân trên đường phố và dễ hiểu là “*chống cộng làm gì nữa. Ngày xưa có hơn một triệu tay súng còn không thắng được cộng sản, vậy mà hôm nay chống cộng để được cái gì.*” Đó là lời tuyên bố nguyên văn của ông Tỷ Phú Hoàng Kiều tại buổi Văn Nghệ Tạ Tình 6 trong đó sự tham dự của nhiều nhân vận động bãi nhiệm, lãnh đạo cộng đồng và ngay cả một nhóm người mặc đồ lính trong hàng ngũ các hội đoàn cựu quân nhân Quân Lực VNCH.

Nghị Quyết 36 không phải là điều đáng sợ

Trong đoạn văn kế tiếp, ông Frank Trần đi thẳng luôn vào một đề tài nóng bỏng khác trong cộng đồng Việt Nam, đó là Nghị Quyết 36, như sau:

“Nghị quyết 36 là một bước tiến của Cộng Sản về tư duy, khi nó chấp nhận hoà giải hoà hợp, quên đi quá khứ, sẵn sàng mở cửa để trao cho nhau cơ hội... Nhưng ở Bolsa có cái ấu trĩ là coi đó là mối hận thù không thể xoá bỏ, coi Nghị Quyết 36 là vài bạch tuộc của Cộng Sản vươn ra hải ngoại. Thời đại 5G, thế kỷ thứ 21 rồi, chuyện gì xảy ra ở VN thì vài giây sau chúng ta đã biết

hết; ngược lại, chuyện gì xảy ra ở hải ngoại, cũng vài giây sau là đồng bào quốc nội cũng biết rõ qua các mạng xã hội trên internet, chuyện gì mà phải sợ!”

Mỗi người trong cộng đồng đều có quyền có suy nghĩ riêng của mình và các suy nghĩ đó không bắt buộc phải giống nhau. Tuy nhiên một người trong vai trò đại diện cho cộng đồng hay đoàn thể của mình thì phải hiểu quan điểm và suy tư của thành phần mình đại diện và hành động tương xứng. Cái nguy hiểm là nếu những người này rơi vào một vai trò đại diện hay quyền hạn nào đó, họ sẽ áp đặt tư tưởng của mình lên trên suy nghĩ của người họ đang đại diện, bất kể sự khác biệt trong suy nghĩ của họ.

Với những tư tưởng này, thông thường ông Frank Trần chắc chắn sẽ không được tiến cử vào trong một đoàn thể hay thành phần nào sinh hoạt trong cộng đồng ty nạn Việt Nam chứ đừng có nói chỉ đến một cơ quan chính quyền đại diện một phần lớn của cộng đồng ty nạn Việt Nam. Tuy nhiên, trong cuộc bầu cử bãi nhiệm này với sự tài trợ của ông Tỷ Phú Hoàng Kiều cộng với sự tiếp tay của các thành phần thân cộng, họ kỳ vọng vào một cơ hội mà không thể nào có được trong gần 45 năm qua. Đó là lý do tại sao Đảng CSVN, qua bài xã luận trên Nhật Báo Nhân Dân đã dồn mọi nỗ lực của họ để vận động cho cuộc bầu cử bãi nhiệm này cũng như tấn công nghị quyết chống nghị quyết 36 của CSVN.

Phải Chấp Nhận Cờ Cộng Sản?

“Họ không chịu được khi thấy lá cờ đỏ sao vàng treo tại một trường đại học ở Mỹ, trong khi người ta đang tổ chức ngày lễ giao lưu văn hoá giữa các nước trong đó có Việt Nam. Rồi họ đã làm gì khi một tổ chức Hiệp Hội Canada Việt Nam Society nhất định treo cờ đỏ sao vàng trong một sự kiện đa văn hóa sắc tộc ở Canada.

[Tựa đề của video clip] *Việt Kiều Ottawa, Canada: Căng thẳng việc treo cờ đỏ hay cờ vàng tại lễ hội đa sắc tộc*

Dù muốn dù không, họ phải chấp nhận đó là cờ của một nước mà thế giới đã công nhận, phải chấp nhận điều đó. Đám khoa bảng Trần Thái Văn, Nguyễn Quốc Lân là luật-sư rành về luật pháp, phải hiểu về điều đó...

Họ muốn tôn vinh cờ vàng ba sọc đỏ đó là quyền cá nhân, nhưng không thể bắt 1 trường đại học treo cờ đỏ và nói với sinh viên rằng đó là cờ của VN (từ 40 năm về trước). Họ chỉ bắt nạt các trường ở Orange County, liệu họ có thể bắt tất cả các trường khác làm như vậy? Liệu họ có thể bắt một ban tổ chức giải Seagame hay Olympic làm như vậy không?”

Đây là một tư tưởng rất táo bạo của một người tự nguyện tham dự trong sinh hoạt cộng đồng ty nạn Việt Nam, chứ đừng nói chỉ đến tranh cử vào chức vụ nghị viên hội đồng thành phố. Sự hiểu biết đó rất là nông cạn và vô trách nhiệm đối với vai trò của một người muốn làm đại diện cho cộng đồng ty nạn Việt Nam. Đúng là các trường đại học đó có quyền treo cờ cộng sản. Nhưng người ty nạn Việt Nam cũng có quyền phản đối và giải thích cho họ biết lá cờ đó tượng trưng cho điều gì và khơi lại nỗi đau thương trong người ty nạn Việt Nam như thế nào. Sự tranh cãi này đều nằm trong khuôn khổ pháp luật của Hoa Kỳ. Nếu có tranh chấp vượt xa hơn giới hạn đó,

có cảnh sát, tòa án và luật pháp phân giải và quyết định. Một người dân cử hay lãnh đạo cộng đồng cần phải thay mặt người dân nói lên tiếng nói của họ trong khuôn khổ cho phép của luật pháp. Không phải cuộc vận động tranh đấu nào cũng lịch sự, suông sẽ hay biết trước thắng thua. Nhưng đại diện cho người dân thì không phải chỉ có dễ dàng, thắng lợi hay suông sẽ thì mới làm.

Các cử tri gốc Việt tại Westminster sẽ có cơ hội thay mặt cho cộng đồng tỵ nạn Việt Nam tại khắp nơi để nói lên tiếng nói của mình đối với các tư tưởng này. Họ sẽ có cơ hội chọn lựa người đại diện cho mình nên là người như thế nào.

Ảnh hưởng đối với cuộc bầu cử chống bãi nhiệm - Ô Dịch Thân Cộng

Suy nghĩ của ông Frank Trần đứng một mình không là một đe dọa đối với cộng đồng tỵ nạn Việt Nam. Nhưng khi Frank Trần liên kết với hầu hết các thành phần hỗ trợ và vận động cho cuộc bầu cử bãi nhiệm, kể các các nhân vật như Tỷ Phú Hoàng Kiều, NV Phát Bùi, NV Tài Đỗ hay ông Jamison Power và các nhân vật này chung vai sát cánh để hỗ trợ cho ông ta, cộng đồng tỵ nạn đang phải đối đầu với một ô dịch thân cộng đang chuẩn bị bộc phát nơi thủ đô của cộng đồng tỵ nạn Việt Nam tại hải ngoại. Một điều hơi kỳ lạ là NV Phát Bùi, với tư cách Chủ Tịch hội cộng đồng Việt Nam lại đi hỗ trợ một nhân vật có tướng như thế này trong cuộc bầu cử chống bãi nhiệm hiện nay.

Tư tưởng của ông Frank Trần không khác biệt gì nhiều so với các ứcv khác trong cuộc bầu cử chống bãi nhiệm hiện nay tại Westminster, chỉ khác biệt là nhân vật Frank Trần biết viết, biết nói và dám làm. Nói chung, các ứcv này vẫn coi vấn đề chống cộng chỉ là một hình thức mị dân và không phản ảnh suy tư thật của cộng đồng tỵ nạn Việt Nam tại Little Saigon. Thông thường, những tư tưởng đó không là vấn đề trong cộng đồng Việt nam vì luật tự nhiên hay nguyên tắc tự do dân chủ đủ để đào thải những thành phần có tư tưởng đó.

Tuy nhiên, những tư tưởng đó nếu kết hợp với số tiền vô giới hạn như của ông Hoàng Kiều thì rất là nguy hiểm. Chúng ta đã thấy được tiền của ông Tỷ Phú Hoàng Kiều đã mua chuộc và sai khiến được rất nhiều thành phần quan trọng trong cộng đồng tỵ nạn Việt Nam, trong đó có các cấp lãnh đạo cộng đồng, các tổ chức cựu quân nhân, các cơ quan truyền thông và cả các vị dân cử gốc Việt.

Cuộc bầu cử chống bãi nhiệm hiện nay tại TP Westminster là cơ hội sau cùng để chặn đứng sự tai hại của thế lực tiền bạc cấu kết với các tư tưởng thân cộng này để triệt tiêu cộng đồng tỵ nạn Việt Nam tại Little Saigon cũng như tại hải ngoại. Mục tiêu của họ là, nếu thành công, việc đầu tiên họ sẽ làm là tháo gỡ tất cả những gì mà cộng đồng tỵ nạn Việt Nam gọi là chống cộng và họ gọi là mị dân. Đây là cơ hội sau cùng để dẹp tan Ô Dịch Thân Cộng đang chuẩn bị bộc phát tại thủ đô của cộng đồng tỵ nạn Việt Nam. Đây là trận Tử Thủ An Lộc năm xưa, ngoại trừ chỉ có một vài đoàn thể cộng đồng hay cựu quân nhân tiếp ứng mà thôi.